

## [Fibiger.]

neret. Det er beklageligt, at man ikke har villet tiltræde dette fra Regeringens Side. Der stod jo i Regeringens oprindelige Forslag og ogsaa i de Konservatives oprindelige Forslag, at man ikke ønskede, det skulde være Obligationer, men at Beløbet skulde udbetales direkte til Kreditorerne. Da nu Partiet Venstre ogsaa er blevet indstillet paa denne Maade, staaar altsaa 4 Partier enige om en Ting, som det da vilde være naturligt at gennemføre, og hvorved man altsaa kunde komme de Mennesker til Hjælp, der søger Gældssanering. Der er jo nemlig ingen Tvivl om, at dette, at Laanet præsteres i Obligationer — de staaar nu i en Kurs af 91 eller 92 eller deromkring —, vanskeliggør det i høj Grad for Folk at faa deres Gældssanering i Orden.

For øvrigt maa jeg sige om Gældssaneringsloven, som vi fik gennemført i Fjor, og som jeg mener var en god Lov, at den taber jo noget af sin Værdi, naar man ikke, samtidig med at man vil sanere, træffer saadanne Foranstaltninger over for Landbruget, at der bliver Mulighed for, at Landbrugerne kan fortsætte og køre videre, efter at Saneringen er gennemført. Det har man ikke vist sig villig til, og det er beklageligt, at den højtærede Landbrugsminister bestandig modsætter sig det, som har været Landbrugets Krav gennem Tiderne, og som er blevet fremholdt med større og større Styrke. Paa det nuværende Tidspunkt er der altsaa ikke noget at gøre ved det, men jeg kan sige til den højtærede Landbrugsminister, at fra mit Partis Side skal vi ikke blive trætte af at minde om disse Krav, saadan at der, forhaabentlig inden Landbruget er gaaet helt nedenunder og hjem, kan blive truffet Foranstaltninger, som virkelig kan være Landbruget til Hjælp ..... (*J. S. Foget*: Saa skal det gaa hurtigt!). ... Ja, det skal gaa meget hurtigt.

Med Hensyn til de Ændringsforslag, der er stillet af de Radikale og Socialdemokraterne og tiltraadt af Landbrugsministeren vil vi undlade at stemme om dem. Af de Forslag, der er stillet af det ærede Medlem Hr. J. S. Foget m. fl., er der nogle, vi ikke har noget imod, og andre, vi er imod. Det ærede Medlem vil, naar Afstemningen finder Sted, faa at se, hvordan mit Parti stiller sig.

**Aage Fogh:** Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale at stemme for de af Fler-tallet stillede Ændringsforslag; og jeg takker den højtærede Landbrugsminister for de

Forbedringer, der ved disse Ændringer tilføres den gældende Lov. Jeg anbefaler at stemme imod det af Mindretallet stillede Ændringsforslag.

Angaaende de Udtalelser, der er faldet, skal jeg ganske kort opholde mig ved et Par enkelte. Til det ærede Medlem Hr. Duborg vil jeg gerne sige, at naar det ærede Medlem nævner, at Grænsen ved de 30 000 Kr. er en tilfældigt valgt Grænse, saa er det vel rigtigt, men det erkendes dog fra alle Sider, at den Udvikling, der er sket inden for Landbruget, navnlig fra Høsten i Fjor og indtil nu, i udpræget Grad har været til økonomisk Skade for det mindre Landbrug, der er kornkøbende, men til Gavn for dem, der sælger, og uden Betydning for dem, der hverken køber eller sælger Korn, og jeg vil derfor tro, at man ved Valget af Grænsen nogenlunde har ramt det rigtige.

Endelig maa jeg opholde mig noget ved de Bemærkninger, der fremkom fra det ærede Medlem Hr. Duborg angaaende Kursen paa Obligationer. Jeg havde i Fjor den Fornøjelse at være med i det Udvalg, der behandlede Saneringsloven, og jeg huskede tydeligt, at det var det ærede Medlem Hr. Krag, der krævede Obligationerne indført. Der kan overhovedet ikke være Tvivl om det Spørgsmaal. Det var Venstres og navnlig det ærede Medlem Hr. Krag's Betingelse for at gaa med til Saneringsloven, at vi skaffede Dækningen i Form af Obligationer. Der blev fra mange Sider, bl. a. ogsaa fra min Side, gjort opmærksom paa, at disse Obligationer vilde faa Kurs, at de vilde komme til at staa under Pari. Det var ingen Hemmelighed for Befolkningen, at det vilde blive saadan, men ikke desto mindre fastholdt man sit Krav. Det er derfor, synes jeg, et temmelig stift Stykke, naar det nu i Dag er Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Duborg, der rejser Kravet om, at i Aar skal det være helt anderledes. Mon ikke det kunde være passende at henstille til de ærede Vestremænd, at de en Gang for alle lagde sig efter at sige ja paa det rette Tidspunkt og nej til rette Tid.

Det er i hvert Fald en Urimelighed, som det efterhaanden udvikler sig. For ganske faa Dage siden deltog jeg uden for denne Sal i en Forhandling med et Medlem af det andet høje Ting, Venstres Formand derovre, Hr. Hauch, og Hr. Hauch tillod sig i en offentlig Forsamling at sige med den Betoning, der er egen for ham, at han maatte i høj Grad beklage, at Landbruget ikke havde faaet den Rentesænkning, det havde rimeligt